

SZPITAL
WOJEWÓDZKI W POZNANIU

JEDNOSTKA ORGANIZACYJNA
SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO

Filia nr 1 - Wielkopolskie Centrum Specjalistyczne (ul. Juraszów 7/19, 60-479 Poznań)
Filia nr 2 - Szpital Rehabilitacyjno-Kardiologiczny w Kowalewku (ul. Światłyńska 3A, 64-600 Kowalewko)
Filia nr 3 - Wielkopolskie Centrum Rehabilitacji (ul. Światłyńska 2, 60-460 Poznań - Kiełcz

WIELKOPOLSKA

Poznań, dnia 27 lipca 2026 r.

Prezes Krajowej Izby Odwoławczej
ul. Postępu 17a
02-676 Warszawa

Odwołujący: PRAXIMA KRAKPOL sp. z o.o., ul. Dworcowa 2, 32-540 Trzebinia, KRS 0000008388, NIP 6282003661, REGON 356301355, *reprezentowana przez pełnomocnika Wojciecha Binkowskiego*, e-mail: w.binkowski@impel.pl

Zamawiający: Szpital Wojewódzki w Poznaniu, ul. Juraszów 7/19, 60-479 Poznań, KRS 0000002653, NIP 7811618944, REGON 000292209, e-mail: dzp@lutycka.pl

Sygn. akt KIO: KIO 3449/26

Postępowanie: „Świadczenie usług prania oraz dzierżawy bielizny i odzieży znakowanej systemem RFID HF wraz z transportem, a także instalacją infrastruktury, dzierżawą i serwisem urządzeń do dystrybucji odzieży”, nr ref. SZW/DZP/54/2026, ogłoszenie Dz. Urz. UE nr 460266-2026

ODPOWIEDŹ ZAMAWIAJĄCEGO NA ODWOŁANIE

Działając w imieniu Szpitala Wojewódzkiego w Poznaniu (dalej: „Zamawiający”), na podstawie art. 521 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. z 2026 r. poz. 793; dalej: „Pzp”), w odpowiedzi na odwołanie wniesione w dniu 13 lipca 2026 r. przez Praxima Krakpol sp. z o.o. (dalej: „Odwołujący”), dotyczące treści dokumentów zamówienia w Postępowaniu, Zamawiający przedstawia stanowisko procesowe i merytoryczne. Zamawiający **zaprzecza** wszystkim twierdzeniom Odwołującego w zakresie, w jakim pozostają one sprzeczne z treścią niniejszego pisma, i nie uznaje za zasadny żadnego z siedmiu zarzutów odwołania.

Zamawiający wnosi o:

- 1) oddalenie odwołania w całości jako bezzasadnego;
- 2) oddalenie wszystkich żądań nakazania zmiany SWZ, OPZ, wzoru umowy, „Opisu głównego asortymentu podlegającego usłudze prania” oraz „Zapotrzebowania na asortyment”;
- 3) dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z dokumentacji Postępowania znajdującej się w aktach sprawy odwoławczej – na treść i wzajemne powiązanie wymagań, kompleksowy charakter zamawianej usługi, sposób opisu worków PVA, przedmiotowych środków dowodowych i asortymentu operacyjnego; zgodnie z art. 535 ust. 3 Pzp dokumenty te nie wymagają ponownego dołączania;

SZPITAL
WOJEWÓDZKI W POZNANIU

JEDNOSTKA ORGANIZACYJNA
SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO

Filia nr 1 - Wielkopolskie Centrum Specjalistyczne (ul. Józefów 219, 60-479 Poznań)
Filia nr 2 - Szpital Rehabilitacyjno-Kardiologiczny w Kowalewku (ul. Sanatoryjna 24, 64-600 Kowalewo)
Filia nr 3 - Wielkopolskie Centrum Rehabilitacji (ul. Sanatoryjna 2, 60-480 Poznań - Kiełbaso)

WIELKOPOLSKA

- 4) zasądzenie od Odwołującego na rzecz Zamawiającego kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie wynikającej z rachunku lub spisu kosztów złożonego do akt, stosownie do art. 557 Pzp oraz § 5 pkt 2 lit. b rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz.U. z 2020 r. poz. 2437).

Istota odwołania nie sprowadza się do wykazania niezgodności dokumentacji Postępowania z Pzp. Odwołujący domaga się przede wszystkim zastąpienia modelu technologicznego i jakościowego wybranego przez Szpital rozwiązaniami, które sam deklaruje jako dostępne w swojej ofercie. Pzp nie ustanawia prawa wykonawcy do uzyskania takiej zmiany. Chroni konkurencję, lecz nie nakazuje Zamawiającemu rezygnacji z racjonalnych, związanych z przedmiotem zamówienia i proporcjonalnych wymagań tylko dlatego, że inny model byłby dla jednego wykonawcy wygodniejszy.

I.

Odwołanie obejmuje siedem zespołów twierdzeń: technologię RFID HF, warunek doświadczenia w usługach z RFID HF, materiał i sposób rozpuszczania worków PVA oraz ich ilość, kartę techniczną worków, atest higieniczny albo dokument równoważny, parametry fartuchów standardowego ryzyka oraz parametry fartuchów wysokiego ryzyka. Zamawiający odnosi się poniżej odrębnie do każdego z nich. Jednocześnie zakres rozpoznania wyznacza art. 555 Pzp: Izba nie może orzekać co do zarzutów, które nie zostały zawarte w odwołaniu, a nowych podstaw faktycznych nie można wprowadzać po upływie terminu na jego wniesienie.

Obowiązujący od 13 marca 2026 r. model postępowania odwoławczego wymaga od stron koncentracji materiału procesowego. Stosownie do art. 516 ust. 1 pkt 10 i ust. 2 pkt 4 Pzp odwołanie powinno wskazywać i zawierać dowody na poparcie przytoczonych okoliczności. Zgodnie z art. 534 ust. 1 i 1a Pzp strona wskazuje dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzi skutki prawne, oznacza dowód w sposób umożliwiający jego przeprowadzenie i wyszczególnia fakty, które mają zostać nim wykazane. Art. 535 ust. 1 Pzp ustanawia natomiast termin przedstawienia dowodów, z wyjątkiem sytuacji ściśle określonych w ust. 2 tego przepisu.

Odwołujący nie zrealizował tego obowiązku w odniesieniu do kluczowych tez rynkowych i technicznych. Wskazał wprawdzie ogólnie karty techniczne, raporty z badań, dokumenty wyrobów i korespondencję, lecz nie oznaczył konkretnych produktów, producentów, dat ani dokumentów, a pozycje te nie występują w wykazie załączników do odwołania. Na s. 22 odwołania użył wręcz sformułowania warunkowego: „Jeżeli Odwołujący uzyska korespondencję (...) będzie to dowód”. **Zapowiedź pozyskania dowodu w przyszłości nie jest dowodem i nie wykazuje ani ograniczenia rynku, ani równoważności technicznej.**

W konsekwencji nie zostały wykazane zwłaszcza: liczba wykonawców zdolnych zaoferować HF; rzekoma wyłączność produktowa któregośkolwiek z parametrów; możliwość bezpiecznego i bezprzerwowego zastąpienia HF przez UHF w konkretnym środowisku Szpitala; bezpieczeństwo worków rozpuszczających się dopiero przy 60–75°C; brak dostępności niezależnej oceny higienicznej; ani równoważność wskazywanych ogólnie fartuchów po pełnym cyklu ich wielokrotnego użytkowania. Ewentualne późniejsze dowody podlegają ocenie w granicach art. 535 ust. 1 i 2 Pzp i nie mogą służyć do wprowadzenia nowej podstawy faktycznej zarzutu.

SZPITAL
WOJEWÓDZKI W POZNANIU

JEDNOSTKA ORGANIZACYJNA
SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO

Filia nr 1 - Wielkopolskie Centrum Specjalistyczne (ul. Jurek 7/19, 60-479 Poznań)
Filia nr 2 - Szpital Rehabilitacyjny i Kardiologiczny w Kowalewku (ul. Sanatoryjna 34, 64-600 Kowalewko)
Filia nr 3 - Wielkopolskie Centrum Rehabilitacji (ul. Sanatoryjna 2, 60-600 Poznań - Kiekrz)

WIELKOPOLSKA

Zamawiający zaprzecza również, aby zaskarżone wymagania zostały sformułowane na rzecz obecnego wykonawcy, konkretnego producenta albo jednego produktu; aby technologia UHF była w tym Postępowaniu funkcjonalnie tożsama z HF; aby przedmiotowe środki dowodowe były pozorne albo niedostępne; oraz aby zgodność fartucha wyłącznie z PN-EN 13795 wyczerpywała wszystkie obiektywne potrzeby kliniczne i eksploatacyjne Szpitala.

II.

Art. 16 pkt 1–3 Pzp wymaga zachowania uczciwej konkurencji, równego traktowania, przejrzystości i proporcjonalności. Z zasad tych nie wynika obowiązek zapewnienia każdemu podmiotowi możliwości zaoferowania produktu albo technologii, którą już dysponuje. Każdy dostatecznie precyzyjny opis przedmiotu zamówienia wyznacza granice konkurencji. Naruszenie zachodzi dopiero wtedy, gdy ograniczenie jest nieuzasadnione przedmiotem i potrzebami zamawiającego, ma charakter arbitralny albo prowadzi do uprzywilejowania bez rzeczowej podstawy.

Art. 99 ust. 2 Pzp wprost pozwala określać wymagane cechy odnoszące się do procesu, metody realizacji albo innego etapu cyklu życia, jeżeli pozostają związane z przedmiotem zamówienia oraz są proporcjonalne do jego wartości i celów. Art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2 Pzp nakazuje zaś uwzględniać najlepszą jakość uzasadnioną charakterem zamówienia oraz najlepsze efekty w stosunku do nakładów. W środowisku szpitalnym bezpieczeństwo epidemiologiczne, ciągłość obiegu bielizny, identyfikowalność, ergonomia personelu i trwałość asortymentu są potrzebami podstawowymi, a nie ubocznymi preferencjami.

Art. 99 ust. 5 i 6 Pzp, wielokrotnie przywołany w odwołaniu, nie ustanawia uniwersalnego obowiązku dopuszczenia każdego rozwiązania określanego jako „równoważne”. Przepisy te dotyczą opisu przez znak towarowy, patent, pochodzenie, źródło albo szczególny proces charakteryzujący produkt lub usługę konkretnego wykonawcy. HF jest neutralnym oznaczeniem pasma i architektury systemu; PVA jest rodzajem materiału; parametry gramatury, składu i konstrukcji fartucha są cechami technicznymi. Odwołujący nie wskazał znaku, patentu, źródła, producenta ani szczególnego procesu charakteryzującego ofertę konkretnego wykonawcy. Art. 99 ust. 5 i 6 Pzp nie znajduje zatem zastosowania.

W orzecznictwie Izby konsekwentnie przyjmuje się, że uczciwej konkurencji nie wolno utożsamiać z konkurencją absolutną. Zamawiający może opisać przedmiot zgodnie z rzeczywistą potrzebą, nawet jeżeli niektórym podmiotom utrudnia to dostęp do zamówienia, pod warunkiem przedstawienia rzeczowego uzasadnienia (wyrok KIO z 5 lutego 2024 r., KIO 32/24). W wyroku z 30 marca 2026 r., KIO 299/26, Izba zaakceptowała wybór określonego rozwiązania technologicznego po wykazaniu jego znaczenia dla bezpieczeństwa, stabilności, eksploatacji i kosztów cyklu życia. Z kolei w wyroku z 27 kwietnia 2026 r., KIO 883/26, podkreślono, że wykonawca powinien realnie i rzeczowo uprawdopodobnić ograniczenie, a uzasadnienie potrzeb może wynikać z wiarygodnej, logicznej i spójnej wiedzy użytkownika końcowego.

Wreszcie, zgodnie z art. 554 ust. 1 pkt 1 Pzp, odwołanie może zostać uwzględnione tylko wtedy, gdy Izba stwierdza naruszenie, które miało albo może mieć istotny wpływ na wynik Postępowania. Odwołujący nie wykazał ani naruszenia, ani takiego wpływu. Przedstawił przede wszystkim rozwiązania korzystne dla własnego modelu świadczenia usługi, nie wykazując, że model przyjęty przez Szpital jest sprzeczny z Pzp.

SZPITAL
WOJEWÓDZKI W POZNANIU

JEDNOSTKA ORGANIZACYJNA
SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO

Filia nr 1 - Wielkopolskie Centrum Specjalistyczne (ul. Jaracza 219, 60-475 Poznań)
Filia nr 2 - Szpital Rehabilitacyjny i Kardiologiczny w Kowalewku (ul. Świerkowa 34, 64-600 Kowalewko)
Filia nr 3 - Wielkopolskie Centrum Rehabilitacji (ul. Świerkowa 2, 60-480 Poznań - Kiełcz

WIELKOPOLSKA

III.

ZARZUT NR 1 – WYMAGANIE TECHNOLOGII RFID HF

Zarzut opiera się na wadliwym uproszczeniu: skoro HF i UHF pozwalają identyfikować oznakowany przedmiot, to powinny zostać uznane za równoważne. Tymczasem Zamawiający nie nabywa samych tagów. Zamawia ciągły, zintegrowany proces obejmujący pranie i dezynfekcję, rental, transport, znakowanie, instalację i obsługę infrastruktury, dystrybucję i zrzutnie, serwis, ewidencję wydań i zwrotów, kontrolę cykli, napraw oraz wycofania asortymentu.

Środowisko Szpitala nie jest systemem tworzonym od podstaw. W obiegu pozostaje asortyment oznakowany HF i powiązana z nim historia eksploatacji. Dane o liczbie prai, naprawach i wycofaniu mają znaczenie jakościowe: pozwalają ograniczać dalsze użycie elementu, którego właściwości użytkowe albo barierowe mogły ulec degradacji. Kompletność urządzeń dostarczanych przez przyszłego wykonawcę nie usuwa potrzeby zachowania ciągłości posiadanego asortymentu i danych ani ryzyka przejścia pomiędzy standardami.

Zmiana na UHF wymagałaby ponownego znakowania albo czasowego utrzymywania dwóch standardów, jednoznacznego powiązania starych i nowych identyfikatorów, zwalidowanej migracji historii oraz zabezpieczenia ciągłości wydawania i zwrotu odzieży w czasie wdrożenia. Rodziłaby ryzyko rozszczępienia historii prai, błędnego przypisania rekordu, przedwczesnego lub spóźnionego wycofania elementu, dublowania urządzeń i ewidencji oraz przestojów. Odwołanie nie zawiera planu migracji, analizy kompatybilności ani dokumentu potwierdzającego, że proponowane UHF usuwa te ryzyka bez dodatkowego obciążenia Szpitala.

Technologie wykorzystują inne pasma i mają odmienne typowe właściwości odczytu. W zastosowanej przez Szpital konfiguracji HF umożliwia uzyskanie kontrolowanej strefy odczytu istotnej tam, gdzie zdarzenie ma zostać przypisane do konkretnego użytkownika, urządzenia i momentu. UHF typowo służy odczytom dalszego zasięgu i masowej identyfikacji wielu obiektów, chociaż rzeczywiste właściwości każdej technologii zależą również od anten, mocy, geometrii, ekranowania i konfiguracji konkretnego systemu. Większy zasięg może być zaletą w niektórych procesach logistycznych, lecz nie jest automatycznie zaletą w strefie wydania lub zrzutu, w której przypadkowy odczyt elementu znajdującego się obok strefy może wygenerować pozorne wydanie, zwrot albo rozbieżność stanu.

Zamawiający nie twierdzi, że HF jest technologią uniwersalnie lepszą. Twierdzi natomiast – i jest to okoliczność rozstrzygająca – że w przyjętym modelu działania systemu wymagane są właściwości HF: kontrolowany zasięg, jednoznaczność zdarzenia i ciągłość z istniejącymi oznaczeniami oraz historią. Odwołujący ograniczył się do promocyjnych twierdzeń o większym zasięgu, szybkości i „wyższości” UHF. Twierdzenie o wyższości jest zresztą niespójne z tezą o prostej równoważności, a żadnej z tych ocen nie poparto badaniem wykonanym dla warunków Szpitala.

HF jest technologią rynkową stosowaną w wielu publicznych zamówieniach szpitalnych, w tym przykładowo w postępowaniach Regionalnego Szpitala Specjalistycznego w Grudziądzu Z/78/PN/23, Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego we Wrocławiu DZP.242.877.2023 oraz Mazowieckiego Szpitala Specjalistycznego w Ostrołęce MSS-DN-ZPP-26-58/25. Nie przesądza to samoistnie o legalności każdego opisu, ale obala sugestię, jakoby HF było nazwą własną, rozwiązaniem egzotycznym albo technologią charakterystyczną dla jednego wykonawcy.

SZPITAL
WOJEWÓDZKI W POZNANIU

JEDNOSTKA ORGANIZACYJNA
SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO

Filia nr 1 - Wielkopolskie Centrum Specjalistyczne (ul. Jaraszków 7/19, 60-479 Poznań)
Filia nr 2 - Szpital Rehabilitacyjno-Kardiologiczny w Kowalewku (ul. Sanatoryjna 34, 66-600 Kowalewko)
Filia nr 3 - Wielkopolskie Centrum Rehabilitacji (ul. Sanatoryjna 2, 60-490 Poznań - Kiełce)

WIELKOPOLSKA

Odwołujący nie wskazał obecnego wykonawcy, producenta, produktu ani liczby podmiotów rzekomo wyeliminowanych z rynku. Nie wykazał też rzeczywistego zamknięcia dostępu do zamówienia podmiotom działającym na rynku. Sam fakt, że wykonawca preferuje UHF, nie oznacza naruszenia art. 16 lub art. 99 ust. 4 Pzp.

Wniosek: wymóg HF pozostaje bezpośrednio związany z przedmiotem, służy ciągłości i bezpieczeństwu zintegrowanego procesu, jest neutralny względem producentów i dostawców, nie identyfikuje produktu oraz nie uruchamia art. 99 ust. 5–6 Pzp. Zarzut nr 1 powinien zostać oddalony.

IV.

ZARZUT NR 2 – WARUNEK DWÓCH USŁUG Z RFID HF

Warunek udziału należy oceniać na podstawie art. 112 ust. 1 i art. 116 ust. 1 Pzp. Art. 99 Pzp, przywołany przez Odwołującego w tym zarzucie, dotyczy opisu przedmiotu zamówienia, a nie podmiotowej zdolności wykonawcy. Warunek ma umożliwić ocenę zdolności do należytego wykonania wieloletniej, wieloelementowej i krytycznej dla ciągłości pracy Szpitala usługi.

Nieprawidłowe wdrożenie systemu może prowadzić do braku odzieży dla personelu, błędów w ewidencji, utraty historii cykli, zakłócenia pracy oddziałów i bloku operacyjnego oraz konieczności interwencji serwisowych w czynnym podmiocie leczniczym. Zamawiający ma prawo wymagać doświadczenia obejmującego nie tylko pranie, lecz również tę technologię identyfikacji, która stanowi istotny element przedmiotu przyszłej umowy.

Dwie usługi wykazują powtarzalność kompetencji, a nie jednorazowy sukces: zdolność do wdrożenia w więcej niż jednym środowisku, stabilnego utrzymywania rozwiązania, organizacji logistyki i serwisu oraz reakcji na awarie. Minimalna wartość każdej usługi mierzy skalę organizacyjną. Co istotne, Odwołujący w swoim żądaniu pozostawił zarówno wymóg dwóch usług, jak i próg 5 000 000 zł brutto. Tym samym nie przedstawił merytorycznej podstawy do zakwestionowania tych dwóch elementów; rzeczywisty spór ograniczył do słowa „HF”.

Skoro jednak – jak wykazano w części III – przedmiot zamówienia zgodnie z prawem obejmuje HF, doświadczenie w usłudze realizowanej z HF jest bezpośrednio związane z przyszłym świadczeniem. Doświadczenie w UHF nie dowodzi samo przez się znajomości właściwości odczytu HF, urządzeń, konfiguracji stref, obsługi błędów i stabilnego utrzymania systemu w tej architekturze.

Szczególnie doniosły jest wyrok KIO z 8 lipca 2025 r., KIO 2105/25, dotyczący kompleksowej usługi prania i dzierżawy bielizny szpitalnej. Izba uznała za proporcjonalny warunek doświadczenia w usługach z konkretnie wymaganą technologią RFID UHF, wskazując na potrzebę skutecznego wdrożenia i stabilnego działania systemu. Zasada wynikająca z tego orzeczenia jest technologicznie neutralna: jeżeli Zamawiający racjonalnie wymaga HF, może żądać doświadczenia w realizacji usługi z HF.

Wniosek - warunek odpowiada zakresowi, skali i krytyczności zamówienia, a żądana przez Odwołującego zmiana wynika wyłącznie z nieudowodnionego założenia o tożsamości HF i UHF. Zarzut nr 2 powinien zostać oddalony.

SZPITAL
WOJEWÓDZKI W POZNANIU

JEDNOSTKA ORGANIZACYJNA
SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO

Filia nr 1 - Wielkopolskie Centrum Specjalistyczne (ul. Juraszów 21B, 60-479 Poznań)
Filia nr 2 - Szpital Rehabilitacyjny Kardiologiczny w Równolicach (ul. Sanitarna 34, 64-000 Kozanów)
Filia nr 3 - Wielkopolskie Centrum Rehabilitacji (ul. Sanitarna 2, 60-400 Poznań - Reiz)

WIELKOPOLSKA

V.

ZARZUT NR 3 – WORKI PVA, TEMPERATURA 45°C I ILOŚĆ

Worek do bielizny skażonej ma zachować szczelność i wytrzymałość w czasie napełniania oraz transportu, a następnie w pralnicy utracić integralność bez ręcznego otwierania. Jest to rozwiązanie ograniczające ekspozycję personelu na krew, wydzieliny i inny materiał biologiczny. Zamawiający określił odpowiednio zaprojektowany i udokumentowany worek PVA, ponieważ materiał ten pozwala uzyskać wymagane połączenie wytrzymałości, elastyczności, szczelności zgrzewu i kontrolowanego rozpuszczania. Jest to cecha materiałowa związana z przedmiotem, dopuszczalna na podstawie art. 99 ust. 2 Pzp, nie zaś nazwa producenta.

Granica 45°C nie jest parametrem samej dezynfekcji i Zamawiający takiego twierdzenia nie formułuje. Określa maksymalną temperaturę, przy której – w zadeklarowanych przez producenta warunkach badania i w czasie odpowiadającym procesowi – ma nastąpić pełne rozpuszczenie worka, tak aby przestał on stanowić barierę dla wody, detergentu i środka dezynfekującego odpowiednio wcześniej w programie. Worek wymagający temperatury 60–75°C może dłużej pozostawać zamknięty w początkowej fazie, opóźniać równomierne zwilżenie wsadu albo wymagać zmiany lub wydłużenia programu. Jeżeli program nie osiąga wymaganej temperatury odpowiednio wcześniej lub nie utrzymuje jej przez czas konieczny do pełnego rozpuszczenia, może również dojść do pozostawienia fragmentów folii, ręcznej interwencji albo ponownego prania.

Żądanie, aby parametr zależał wyłącznie od „procesu stosowanego przez Wykonawcę”, odwraca prawidłową relację. To minimalny standard bezpieczeństwa Zamawiającego ma wyznaczać ramy procesu wykonawcy, a nie dowolnie wybrany proces wykonawcy – standard Szpitala. Odwołujący nie przedstawił oznaczonego produktu, karty, badania ani walidacji wykazującej, że worek rozpuszczający się dopiero do 75°C zapewnia w konkretnym procesie co najmniej ten sam poziom bezpieczeństwa, powtarzalności i ochrony urządzeń.

Odwołanie formalnie wymienia także sam materiał PVA, lecz nie rozwija odrębnej podstawy faktycznej przeciwko PVA i nie żąda jego usunięcia. Propozycje Odwołującego nadal dotyczą worków PVA. Próba późniejszego skonstruowania samodzielnego zarzutu przeciwko materiałowi wykraczałaby poza granice art. 555 Pzp.

Liczba worków zależy od rzeczywistej liczby przypadków izolacyjnych, profilu hospitalizacji, zabiegów i sytuacji epidemiologicznej. Szpital nie może z góry wyznaczyć sztywnego maksimum zdarzeń medycznych wymagających bezpiecznego postępowania z bielizną skażoną. Określenie, że wykonawca zapewnia worki przez cały okres realizacji i według bieżących potrzeb, oznacza obowiązek w granicach przedmiotu, okresu umowy, skali działalności Szpitala i celu epidemiologicznego. Nie jest uprawnieniem do arbitralnego pobierania worków na inne potrzeby.

Worki stanowią element pomocniczy kompleksowej usługi, którego ryzyko ilościowe jest jednakowe dla wszystkich wykonawców. Różne wewnętrzne założenia kosztowe profesjonalnych podmiotów nie powodują nieporównywalności ofert; są normalnym elementem kalkulacji ryzyka umownego. Odwołujący nie przedstawił żadnego rachunku, historycznego zużycia, ceny jednostkowej ani wyliczenia wpływu tego elementu na cenę oferty. Nie wykazał zatem ani niemożności kalkulacji, ani istotnego wpływu na wynik Postępowania.

SZPITAL
WOJEWÓDZKI W POZNANIU

JEDNOSTKA ORGANIZACYJNA
SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO

Filia nr 1 - Wielkopolskie Centrum Specjalistyczne (ul. Juraszów 7/19, 60-470 Poznań)
Filia nr 2 - Szpital Rehabilitacyjny-Kardiologiczny w Kowalewku (ul. Szanajewicza 24, 60-600 Kowalewko)
Filia nr 3 - Wielkopolskie Centrum Rehabilitacji (ul. Serwaryjska 2, 60-480 Poznań - Kielce)

WIELKOPOLSKA

Nadto zarzut ilościowy został oparty na art. 16 pkt 1 i 3 oraz art. 99 ust. 2 i 4–6 Pzp, podczas gdy przepisy te nie ustanawiają obowiązku zamiany każdego zmiennego zapotrzebowania klinicznego na sztywną liczbę. Odwołujący nie skonkretyzował samodzielnego zarzutu naruszenia art. 99 ust. 1 Pzp ani niedozwolonego ryzyka kontraktowego. Żądanie dodatkowego podziału na zamówienie podstawowe i prawo opcji pojawiło się jedynie w petitum, bez odrębnej podstawy faktycznej.

Wniosek: materiał PVA, pełne rozpuszczanie do 45°C i zapewnienie worków według rzeczywistych potrzeb są funkcjonalnie uzasadnione oraz proporcjonalne. Zarzut nr 3 powinien zostać oddalony.

VI.

ZARZUT NR 4 – KARTA SPECYFIKACJI TECHNICZNEJ WORKÓW

Odwołujący sam ograniczył ten zarzut na s. 17 odwołania, stwierdzając, że dotyczy on „wyłącznie” potwierdzenia temperatury 45°C. Nie kwestionuje zatem skutecznie ani dokumentu producenta jako takiego, ani obowiązku potwierdzenia PVA. W granicach art. 555 Pzp spór jest pochodny wobec zarzutu nr 3: jeżeli parametr 45°C jest zgodny z Pzp, Zamawiający może wymagać jego obiektywnego potwierdzenia.

Materiału bazowego i temperatury pełnego rozpuszczania nie można wiarygodnie ustalić przez oględziny worka ani przez nieoparte oświadczenie wykonawcy. Karta specyfikacji technicznej wystawiona przez producenta jest typowym, bezpośrednim i najmniej obciążającym dokumentem źródłowym. Identyfikuje produkt i parametry deklarowane przez podmiot odpowiedzialny za jego wytworzenie. Żądanie jest więc niezbędne do weryfikacji, związane z przedmiotem i proporcjonalne w rozumieniu art. 106 ust. 1 i 2 Pzp.

SWZ nie ogranicza formy wyłącznie do „karty charakterystyki” w technicznym znaczeniu przepisów chemicznych. Posługuje się kategorią karty specyfikacji technicznej produktu i wskazuje w nawiasie dopuszczalne formy dokumentu – kartę techniczną lub kartę charakterystyki. Nie identyfikuje jednego producenta, laboratorium ani krajowego wzoru. Zamawiający będzie ponadto stosował art. 106 ust. 3 Pzp i zaakceptuje równoważny przedmiotowy środek dowodowy, jeżeli w sposób równie wiarygodny potwierdzi te same wymagane cechy.

Odwołujący nie wskazał konkretnego alternatywnego dokumentu, którego Zamawiający miałby odmówić, ani produktu, dla którego uzyskanie karty producenta jest niemożliwe. Jego żądanie sprowadza się do usunięcia parametru 45°C z treści środka dowodowego, a nie do usunięcia rzekomej dyskryminacji dokumentacyjnej.

Wniosek: karta producenta jest adekwatnym i proporcjonalnym sposobem potwierdzenia cech, których nie można zweryfikować wzrokowo. Zarzut nr 4 powinien zostać oddalony.

VII.

ZARZUT NR 5 – ATEST HIGIENICZNY ALBO DOKUMENT RÓWNOWAŻNY

Odwołanie pomija dosłowną treść wymagania: Zamawiający dopuścił nie tylko ważny Atest Higieniczny NIZP PZH–PIB, lecz również dokument równoważny wydany przez inną uprawnioną instytucję krajową lub zagraniczną. Nie jest zatem prawdą, że wykonawca lub producent zagraniczny został związany dokumentem jednej polskiej instytucji.

Zamawiający nie twierdzi, że atest PZH jest ustawowym warunkiem wprowadzenia worka do obrotu. Brak ustawowego obowiązku nie oznacza jednak zakazu postawienia w zamówieniu publicznym

SZPITAL
WOJEWÓDZKI W POZNANIU

JEDNOSTKA ORGANIZACYJNA
SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO

Filia nr 1 - Wielkopolskie Centrum Specjalistyczne (ul. Józefa 71/9, 60-478 Poznań)
Filia nr 2 - Szpital Rehabilitacyjny i Onkologiczny w Kowalewku (ul. Samotajna 34, 64-600 Kowalewko)
Filia nr 3 - Wielkopolskie Centrum Rehabilitacji (ul. Samotajna 2, 60-480 Poznań - Kiełbasz

WIELKOPOLSKA

wyższego, uzasadnionego poziomu weryfikacji. Worek ma kontakt z bielizną biologicznie skażoną, wpływa na proces pralniczy i urządzenia, a tekstylia wracają następnie do pacjentów i personelu. Samo oznaczenie materiału jako PVA nie informuje o składzie konkretnej folii, dodatkach, barwnikach, stopniu hydrolizy i pozostałościach procesu.

Karta techniczna i atest pełnią odmienne funkcje. Karta producenta potwierdza cechy materiałowe i użytkowe; atest albo dokument równoważny zapewnia niezależną ocenę higieniczną konkretnego produktu dla zamierzonego zastosowania. Deklaracja producenta, o której dopuszczenie wnosi Odwołujący, jest dokumentem własnym podmiotu zainteresowanego sprzedażą i nie jest automatycznie równoważna ocenie niezależnej instytucji.

Ocena higieniczna nie zastępuje dokumentacji technicznej, badań rozpuszczania i wytrzymałości ani walidacji konkretnego procesu pralniczego. Właśnie dlatego Zamawiający żąda dwóch uzupełniających się kategorii dokumentów, a nie traktuje atestu jako uniwersalnego potwierdzenia wszystkich parametrów worka.

Równoważność jest przy tym rzeczywista, a nie formalna. Dokument może mieć inną nazwę i pochodzić z kraju lub z zagranicy, jeżeli: został wydany przez niezależną i kompetentną instytucję; identyfikuje produkt lub rodzinę produktów i producenta; odnosi się do użycia w środowisku szpitalnym, w tym przy bieliźnie skażonej i w procesie pralniczym; potwierdza bezpieczeństwo higieniczne w co najmniej takim samym zakresie; oraz jest aktualny i weryfikowalny. Kryteria te wynikają z funkcji wymagania i nie stanowią zmiany SWZ, lecz wyjaśnienie znaczenia pojęcia użytego już w dokumentacji.

W wyroku z 28 lutego 2022 r., KIO 361/21 – na który powołuje się samo odwołanie – Izba oddaliła zarzut dotyczący żądania dodatkowych ocen badań eksploatacyjnych, akceptując prawo zamawiającego do wymagania silniejszego potwierdzenia przydatności niż sama zgodność z normą, gdy przemawia za tym obiektywny cel. Ta zasada wspiera stanowisko Zamawiającego: sama deklaracja producenta nie musi zastępować niezależnej oceny bezpieczeństwa w szczególnym środowisku.

Odwołujący nie wskazał żadnego konkretnego produktu ani posiadanego dokumentu zagranicznego, który spełniałby powyższą funkcję, lecz zostałby wykluczony. Nie wykazał również braku możliwości uzyskania dokumentu równoważnego. Żądanie akceptacji dowolnej karty lub deklaracji obniżyłoby poziom niezależnej weryfikacji, zamiast usuwać naruszenie Pzp.

Wniosek: przedmiotowy środek dowodowy jest związany z bezpieczeństwem stosowania produktu, proporcjonalny i od początku otwarty na dokumenty równoważne. Zarzut nr 5 powinien zostać oddalony.

VIII.

WSPÓLNE PRZESŁANKI DOTYCZĄCE FARTUCHÓW OPERACYJNYCH

Fartuch chirurgiczny wielokrotnego użytku nie jest dla Zamawiającego abstrakcyjnym wyrobem spełniającym wyłącznie minimalną normę. Jest elementem ochrony pacjenta i personelu używanym podczas zabiegów, wielokrotnie pranym, dezynfekowanym i sterylizowanym. Opis musi więc uwzględniać barierowość, trwałość w kolejnych cyklach, masę, układalność, elastyczność, gospodarkę ciepłą i komfort wielogodzinnej pracy.

PN-EN 13795 stanowi istotny poziom odniesienia, lecz nie wyczerpuje wszystkich właściwości użytkowych. Sama zgodność z normą nie przesądza o identycznej gramaturze, składzie, układalności,

SZPITAL
WOJEWÓDZKI W POZNANIU

JEDNOSTKA ORGANIZACYJNA
SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO

Filia nr 1 - Wielkopolskie Centrum Specjalistyczne (ul. Jurekowskiego 7/19, 60-479 Poznań)
Filia nr 2 - Szpital Rehabilitacyjno-Kardiologiczny w Kowalewku (ul. Sanatoryjna 34, 64-600 Kowalewko)
Filia nr 3 - Wielkopolskie Centrum Rehabilitacji (ul. Sanatoryjna 2, 60-400 Poznań - Giełży

WIELKOPOLSKA

przepuszczalności powietrza i pary wodnej, miękkości, ograniczeniu ruchów, ucisku, otarciach ani hałasie materiału. Zamawiający może uzupełnić wymagania normatywne o cechy wynikające z rzeczywistych potrzeb personelu i charakteru wielokrotnego użytkowania.

W zakresie samego odniesienia do PN-EN 13795 Zamawiający respektuje art. 101 ust. 4–6 Pzp i dopuszcza wykazanie zgodności z rozwiązaniami normatywnymi równoważnymi na zasadach określonych w ustawie. Spór nie dotyczy zastąpienia oznaczenia normy, lecz dodatkowych cech produktu – konstrukcji, gramatury, bariery i profilu użytkowego – które zostały określone obok wymagania normatywnego i mają odrębne uzasadnienie funkcjonalne.

Fabrycznie nowy asortyment rentalowy pozwala rozpocząć ewidencję od cyklu zerowego. Fartuch wcześniej używany u innego odbiorcy ma nieznaną historię prania, sterylizacji, napraw, ekspozycji chemicznej i przechowywania; sama ocena wizualna nie wyklucza degradacji bariery. Powiązanie nowego elementu z RFID od początku umowy umożliwia pełną identyfikowalność, kontrolę napraw i planowe wycofanie po osiągnięciu limitu. Utrzymywanie stanów zabezpiecza czas prania, sterylizacji, kwarantanny i napraw oraz zapobiega niedoborom mogącym zakłócić plan zabiegowy.

Chociaż obowiązki te zostały wymienione w formalnym brzmieniu zarzutów nr 6 i 7, odwołanie nie zawiera odrębnego wyjaśnienia ich rzekomej nieproporcjonalności ani żądania ich usunięcia. Nie mogą one zostać rozwinięte na rozprawie w nowy, samodzielny zarzut. Niezależnie od tej granicy Zamawiający wykazuje powyżej ich bezpośredni związek z bezpieczeństwem i ciągłością.

IX.

ZARZUT NR 6 – FARTUCH STANDARDOWEGO RYZYKA

W polu krytycznym odporność na przesiekanie na poziomie co najmniej 90 cm słupa wody jest bezpośrednim parametrem bariery przy kontakcie z krwią i płynami. Zakres gramatury 110–120 g/m² w przyjętej i sprawdzonej konstrukcji współtworzy oczekiwany profil bariery, masy i układalności. W polu niekrytycznym mieszanka bawełny i poliestru oraz zakres 125–135 g/m² współtworzą profil komfortu, wytrzymałości, stabilności wymiarowej i trwałości w kolejnych cyklach. Efekt zależy od całej konstrukcji, w tym splotu i wykończenia, i podlega potwierdzeniu dokumentacją oraz oceną użytkową – nie jest wyprowadzany z samej gramatury albo udziału włókna.

Nie jest prawdą, że zgodność z PN-EN 13795 czyni te cechy zbędnymi. Norma wyznacza wymagania podstawowe, natomiast Szpital ma prawo opisać oczekiwany profil użytkowy i eksploatacyjny ponad ogólne minimum, jeżeli pozostaje on związany z warunkami pracy. Wymagane właściwości muszą być utrzymane przez deklarowany cykl życia wyrobu, a system RFID pozwala kontrolować osiągnięcie jego granicy. Wielogodzinny zabieg wymaga również przewidywalnego komfortu i swobody pracy.

Odwołujący nie przedstawił konkretnej karty ani raportu z badań, lecz opisał zakresy potencjalnego produktu. Już z samego opisu wynika, że nie odpowiada on wymaganiom: pole krytyczne ma mieć 110–135 g/m², a więc może przekraczać górną granicę 120 g/m²; skład 50% bawełny $\pm 5\%$ obejmuje wartości od 45%, podczas gdy SWZ wymaga 55% $\pm 5\%$, czyli co najmniej 50%; wariant 48% bawełny znajduje się poniżej tego minimum. Odwołanie nie potwierdza też odporności co najmniej 90 cm słupa wody ani utrzymania parametrów po zadeklarowanej liczbie cykli.

Tak szerokie zakresy i deklaracja ogólnej zgodności z normą nie pozwalają ustalić cech konkretnego oferowanego wyrobu. Pzp nie nakazuje Zamawiającemu usunięcia parametrów po to, aby produkt

SZPITAL
WOJEWÓDZKI W POZNANIU

JEDNOSTKA ORGANIZACYJNA
SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO

Plac nr 1 - Wielkopolskie Centrum Specjalistyczne (ul. Jaracza 71/9, 60-478 Poznań)
Plac nr 2 - Szpital Rehabilitacyjny-Kardiologiczny w Konarskim (ul. Samurajów 34, 64-000 Konarska)
Plac nr 3 - Wielkopolskie Centrum Rehabilitacji (ul. Samurajów 2, 60-400 Poznań - Kielce)

WIELKOPOLSKA

pozostający w dyspozycji wykonawcy mógł zostać zaoferowany. Wymaga jedynie, aby parametry były rzeczowo uzasadnione – co w niniejszej sprawie zostało wykazane.

Zapotrzebowanie na rodzaje fartuchów zależy od rzeczywistej struktury procedur operacyjnych i może zmieniać się w okresie realizacji. Szttywne zamrożenie proporcji standardowego i wysokiego ryzyka mogłoby prowadzić równocześnie do nadmiaru jednego rodzaju i niedoboru drugiego. W modelu kompleksowego rentалу wykonawca ma zapewnić łączny stan i właściwy rodzaj stosownie do faktycznej kwalifikacji zabiegów; oba rodzaje zostały jednoznacznie opisane.

Odwołujący nie przedstawił różnicy cenowej, kalkulacji ani symulacji, która wykazywałaby, że przy wspólnym zakresie zobowiązania oferty przestają być porównywalne. Nie wykazał również, jaki minimalny dodatkowy zakres danych byłby konieczny w przyjętym modelu rozliczenia ani dlaczego profesjonalny wykonawca kompleksowej usługi nie może w kalkulować normalnej zmienności struktury rentалу. Sama preferencja otrzymania sztywnej liczby nie dowodzi naruszenia art. 99 ust. 4 Pzp.

Wniosek: wymagania dla fartucha standardowego ryzyka są funkcjonalnie uzasadnione i nie identyfikują produktu ani wykonawcy; alternatywa Odwołującego nie spełnia nawet deklarowanych zakresów OPZ. Zarzut nr 6 powinien zostać oddalony.

X.

ZARZUT NR 7 – FARTUCH WYSOKIEGO RYZYKA

W zabiegach wysokiego ryzyka większa ilość płynów, czas trwania i obciążenie operatora wymagają podwyższonego, stabilnego profilu bariery. Zastosowany i sprawdzony przez Szpital trójwarstwowy laminat z membraną poliuretanową, o właściwościach potwierdzanych dokumentacją i eksploatacją, chroni membranę przed uszkodzeniem mechanicznym i pozwala łączyć barierę dla cieczy z elastycznością, układalnością, swobodą ruchów i transportem pary wodnej w kolejnych cyklach. Maksymalna gramatura 139 g/m² ogranicza masę i sztywność pola krytycznego oraz stanowi jeden z elementów ograniczających obciążenie operatora; komfort termofizjologiczny zależy również od konstrukcji laminatu i transportu pary wodnej.

Zamawiający nie twierdzi, że każda membrana poliuretanowa jest w każdych warunkach lepsza od każdego innego materiału. Wymaga natomiast łącznego, sprawdzonego profilu bariery, masy, elastyczności, układalności i komfortu. Ogólne zapewnienie o zgodności z PN-EN 13795 nie potwierdza wszystkich tych właściwości ani ich utrzymania w cyklu życia wyrobu.

Także tutaj odwołanie nie identyfikuje konkretnego produktu i dokumentów. Pierwszy proponowany wariant obejmuje gramaturę od 110 do 175 g/m², czyli dopuszcza znaczne przekroczenie limitu 139 g/m². Drugi ma „około 140 g/m² ±5%”, co może oznaczać około 147 g/m² i nie jest precyzyjnym parametrem ofertowym. Trzeci powtarza konstrukcję opisaną dla fartucha standardowego ryzyka, bez raportu wykazującego właściwości wymagane dla fartucha wysokiego ryzyka oraz bez potwierdzenia pełnego zestawu cech.

Twierdzenie o „bardzo wąskiej grupie produktów albo produkcji konkretnego producenta” pozostaje przypuszczeniem. Odwołujący nie wskazał tego producenta, produktu, dystrybutora ani konkretnej odmowy sprzedaży. Warunkowa zapowiedź uzyskania korespondencji w przyszłości potwierdza, że w chwili wniesienia odwołania nie dysponował dowodem swojej tezy.

SZPITAL
WOJEWÓDZKI W POZNANIU

JEDNOSTKA ORGANIZACYJNA
SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO

Filia nr 1 - Wielkopolskie Centrum Specjalizacyjne (ul. Juraszowa 7/15, 60-476 Poznań)
Filia nr 2 - Szpital Rehabilitacyjno-Kardiologiczny w Królowcu (ul. Świerczyńska 14, 60-609 Kowalewo Pomorskie)
Filia nr 3 - Wielkopolskie Centrum Rehabilitacji (ul. Świerczyńska 2, 60-480 Poznań - Kiekrz)

WIELKOPOLSKA

Argument dotyczący łącznej liczby obu rodzajów fartuchów jest niezasadny z przyczyn przedstawionych w części IX pkt 3. Zmienna struktura procedur klinicznych uzasadnia elastyczny stan rentalu, a Odwołujący nie wykazał wpływu sposobu opisu na możliwość kalkulacji lub porównania ofert.

Wniosek: wymagania dla fartucha wysokiego ryzyka odpowiadają potrzebom ochronnym i ergonomicznym, a wskazywane alternatywy są nieoznaczone, nieudokumentowane i częściowo wprost wykraczają poza wymagane parametry. Zarzut nr 7 powinien zostać oddalony.

XI.

BRAK WYKAZANIA NARUSZENIA ORAZ ISTOTNEGO WPLYWU NA WYNIK

Odwołanie nie wykazuje, aby którekolwiek wymaganie było oderwane od przedmiotu lub celu zamówienia. Nie wykazuje także uprzywilejowania konkretnego wykonawcy albo produktu. Posługuje się sformułowaniami „może”, „wąska grupa”, „jeżeli Odwołujący uzyska” i szerokimi zakresami potencjalnych wyrobów, zamiast przedstawić oznaczone produkty, dokumenty i porównanie odpowiadające pełnemu zestawowi potrzeb Zamawiającego.

Proponowane żądania nie służą usunięciu wykazanej bezprawności. Zmierzają do: zastąpienia HF technologią preferowaną przez Odwołującego; uznania doświadczenia w innej architekturze; dostosowania temperatury worka do procesu wykonawcy; zastąpienia niezależnej oceny higienicznej deklaracją producenta; oraz usunięcia cech fartuchów, których nie spełniają opisane ogólnie rozwiązania Odwołującego. W wyroku KIO 2105/25 Izba trafnie wskazała, że wykonawca nie może koncentrować się wyłącznie na postulacie modyfikacji warunków w sposób korzystny dla siebie, bez wykazania ich sprzeczności z Pzp i adekwatności proponowanej zmiany do uzasadnionych potrzeb zamawiającego.

Niezależnie od powyższego żądania wykraczają miejscami poza rozwiniętą podstawę zarzutów: Odwołujący zachowuje liczbę i wartość usług, mimo formalnego zakwestionowania całego warunku; nie żąda usunięcia PVA; wyraźnie ogranicza zarzut karty do temperatury; nie rozwija kwestionowania fabrycznie nowego rentalu i limitu cykli; a podział worków na zakres podstawowy i opcję pojawia się wyłącznie w żądaniu. Art. 555 Pzp wyklucza rozszerzanie tych podstaw po terminie.

W zakresie żądań dotyczących dokładnego brzmienia projektowanych postanowień umowy zastosowanie ma ponadto art. 554 ust. 6 Pzp. Izba może ocenić zgodność postanowienia z ustawą i nakazać jego zmianę lub usunięcie, lecz nie może nakazać wprowadzenia do umowy postanowienia o określonej treści postulowanej przez Odwołującego.

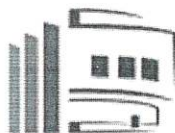
Skoro Zamawiający działał zgodnie z art. 16, art. 17 ust. 1, art. 99 ust. 2 i 4, art. 106 ust. 1–3 oraz art. 112 ust. 1 Pzp, a przepisy art. 99 ust. 5–6 nie znajdują zastosowania, nie zachodzi naruszenie, które miało albo może mieć istotny wpływ na wynik Postępowania w rozumieniu art. 554 ust. 1 pkt 1 Pzp. **Odwołanie powinno zatem zostać oddalone w całości.**

Wobec powyższego Zamawiający wnosi jak na wstępie.

XII.

WNIOSKI DOWODOWE I DOKUMENTY ZNAJDUJĄCE SIĘ W AKTACH

Na podstawie art. 521 ust. 2 w zw. z art. 534 ust. 1a i art. 535 ust. 3 Pzp Zamawiający wnosi o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z następujących dokumentów znajdujących się już w aktach sprawy odwoławczej, bez obowiązku ich ponownego dołączania:

SZPITAL
WOJEWÓDZKI W POZNANIU

JEDNOSTKA ORGANIZACYJNA
SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO

Filia nr 1 - Wielkopolskie Centrum Specjalistyczne (ul. Juraszowa 7/19, 60-479 Poznań)
Filia nr 2 - Szpital Rehabilitacyjno-Kardiologiczny w Kowalewku (ul. Sanatoryjna 34, 64-600 Kowalewko)
Filia nr 3 - Wielkopolskie Centrum Rehabilitacji (ul. Sanatoryjna 2, 60-480 Poznań - Kiekrz)

WIELKOPOLSKA

- 1) SWZ wraz z załącznikami i wyjaśnieniami – na treść, zakres i wzajemne powiązanie wymagań, kompleksowy charakter usługi oraz jednakowy zakres obowiązków wszystkich wykonawców;
- 2) załącznik nr 5 – OPZ – na funkcję systemu RFID HF, sposób obiegu bielizny, rolę worków PVA, wymagania instalacyjne, ewidencyjne i serwisowe oraz znaczenie ciągłości procesu;
- 3) „Opis głównego asortymentu podlegającego usłudze prania” – na treść i rozdzielenie wymagań dla fartuchów standardowego i wysokiego ryzyka oraz powiązanie parametrów z zastosowaniem danego typu fartucha;
- 4) „Zapotrzebowanie na asortyment” – na określenie łącznej skali rentalu i zakres informacji jednakowo udostępnionych wykonawcom;
- 5) załącznik nr 4 – wzór umowy – na okres i kompleksowość świadczenia, obowiązek zapewnienia ciągłości, fabrycznie nowego asortymentu rentalowego, utrzymywania stanów i wymiany po osiągnięciu limitu cykli.

Zamawiający

Dyrektor Szpitala Wojewódzkiego w Poznaniu

**dr hab. n. med. – prof. UZ
Dawid Murawa**